

EL PSOE S'ESTIMA MÉS GOVERNAR AMB CIU QUE AMB EL CDS

## Estranys companys de viatge

L'actual crisi que travessa la dreta i l'enfrontament existent entre el govern i la UGT està obligant tots els partits polítics a revisar les seues estratègies de cara al futur. Així, mentre que CiU recorda a Fraga que sense ell la dreta no pot anar enlloc, el PSOE descobreix Pujol com el millor dels seus possibles aliats.

J. Hernández



**L**a crisi d'Aliança Popular, i els seus intents d'aglutinar al voltant de Fraga tota la dreta per a preparar una alternativa al socialisme governant, ha coincidit amb un estudi realitzat discretament pel PSOE, que conclou que el millor aliats possible dels socialistes, cas que no arribaren a la majoria absoluta en els pròxims comicis generals, és Convergència i Unió.

Segons fonts de la direcció del PSOE, la mateixa CiU no és contrària al resultat de l'estudi. La menor bel·ligerància en temes d'estat, per exemple, la lluita contraterrorista i els problemes generats recentment al voltant d'aquesta, els aplaudiments recollits per algunes decisions econòmiques i la possibilitat d'aconterar els nacionalistes catalans amb una sèrie de concessions en matèria autonòmica, «que, d'altra banda, ja estan en marxa», posa de manifest, segons les mateixes fonts, que un pacte amb els nacionalistes catalans seria més estable que un de legislatura o de govern amb el CDS, la segona possibilitat contemplada pel partit que dona suport al govern central.

Aquesta orientació de la política socialista d'aliances, que Felipe González va impedir que fóra discutida en el passat congrés del partit, fou ja plantejada per alguns sectors del PSOE i, pel que sembla, tindrà influències indirectes en l'actual crisi de la dreta.



*Felipe González no descarta Pujol per a formar govern, quan calga.*

El principal afectat per una estratègia socialista d'aquest tipus és, a més dels protagonistes, el CDS. Adolfo Suárez, que havia dissenyat un camí destinat a trobar-se amb els socialistes i fer-se imprescindible, haurà de canviar la seua estratègia i, probablement, la seua decisió d'iniciar converses amb Fraga després del congrés d'AP té alguna cosa a veure amb tot això.

Fins ara, Suárez havia desenvolupat tot un seguit de contactes indirectes amb els socialistes en les comunitats autònomes on el CDS té influència i on el PSOE és el principal partit de l'oposició. Aquells contactes eren particularment importants a Canàries, on els suaristes governen amb un grup nascut de la descomposició d'UCD, com ells mateixos. El fet que hi participaren per part del CDS Lorenzo Olarte, de gran ascendència davant Suárez, i per part socialista Jerónimo Saavedra, home que té línia directa amb Felipe González, havia donat a aquests contactes un caràcter propiciatori per a la formació d'un gran pacte d'estat al futur.

Però tot sembla haver-se'n anat en orris, encara que pot ser reconsiderat si els vots dels socialistes descendiren espectacularment i el CDS fora el principal beneficiat d'aquesta caiguda. Si els socialistes, que controlen el Centre d'Investigacions Sociològiques i que coneixen, per tant, les seues enquestes, no contempen aquesta possibilitat, és més que probable que sàpiguen que en aquests moments el CDS està estancat, més o menys, en els mateixos percentatges obtinguts a les últimes eleccions generals.

En qualsevol cas, tot això ha portat Adolfo Suárez a plantejar-se el seu futur com a part integrant, i si és possible la més dinàmica, d'una dreta que travessa un procés creixent de descomposició. La lenta aproximació a Fraga, la instrumentalització que en el seu



Adolfo Suárez, a l'assalt de la Moncloa.

benefici està fent de la recent posició de Marcelino Oreja Aguirre, i deixar oberta la possibilitat d'una aliança electoral amb tota la dreta, obre una nova etapa en l'estratègia d'Adolfo Suárez, que vol tornar a prendre possessió del Palau de la Moncloa encara que siga amb l'ajuda de Manuel Fraga.

Però cal mantenir-se atent al joc de Jordi Pujol, que sempre ha estat decidit a jugar un paper important en el procés de recomposició de la dreta espanyola, encara que ho va dur a terme amb tanta discreció que fou només Miquel Roca que va esgotar totes les seues possibilitats en l'operació reformista dissenyada pels dos. El president català, que coneix les preferències dels socialistes en qüestió d'aliances, ha advertit Manuel Fraga al mateix temps que no es pot fer cap recomposició de la dreta estatal sense comptar amb CiU.

Aquest advertiment no és un joc floral, sinó una estratègia definida, i legítima, de jugar amb tots els triomfs possibles a la mà. Pujol sap que una cosa són els projectes i una altra de ben

diferent les realitats que dibuixen les urnes. I en un país amb una certa inestabilitat electoral no pot jugar només a una carta. Però, a més, Pujol necessita tenir a Madrid un interlocutor fàcil, i aquest interlocutor pot arribar per part d'un pacte amb els socialistes com de l'existència a la capital de l'estat d'un govern inestable de dretes que necessita el suport, encara que siga tàcit, dels nacionalistes bascos i catalans.


Malgrat això, el factor que pot fer canviar tota l'estratègia és la UGT. Si l'enfrontament intern PSOE-UGT arriba fins al punt que el sindicat recomana no votar socialista les pròximes eleccions, el PSOE es veurà obligat a tractar de guanyar el seu propi electorat al sindicat nascut de la mateixa mare. Això pot fer que el PSOE modifique tota la seua política d'aliances, a més de perdre les eleccions. Aquest és el principal temor dels socialistes, que ha alterat una important polèmica del futur mapa polític de l'estat espanyol.

La polèmica amb UGT, que contràriament al que afirmen els dirigents del PSOE, no ha estat provocada per CCOO, sinó precisament el contrari, ha alterat tot el projecte que els socialistes del PSOE havien dissenyat per a finals de segle. Ni el programa 2000 ni la reestructuració del partit per a convertir-se en una organització més moderna ni la creació d'un teixit social socialista ni l'experiència d'una societat de concertació i gestió social seran possibles sense la col·laboració PSOE-UGT, i aquesta col·laboració sembla clarament dinamitada en aquests moments.

Paradoxalment, tant el futur de Jordi Pujol com el d'Adolfo Suárez i Felipe González passa en aquests moments molt més pel despatx de Nicolás Redondo que per qualsevol altre, inclòs el de Mario Conde. □



# Bombons BLANXART

S.  A.

Tambor del Bruc, 13

Tel. (93) 373 37 61 - 08970-SANT JOAN DESPI  
(Barcelona)